

רב חסדא במילי דנזיקין

1. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף כ עמוד א

ואם נהנית משלמת [וכו'].

א"ל רב חסדא לרמי בר חמא: לא הוית גבן באורתא בתחומא, דאיבעיא לן מילי מעלייתא.

אמר: מאי מילי מעלייתא?

א"ל: הדר בחצר חבירו שלא מדעתו, צריך להעלות לו שכר או אין צריך?

היכי דמי? אילימא בחצר דלא קיימא לאגרא וגברא דלא עביד למיגר, זה לא נהנה וזה לא חסר!

אלא בחצר דקיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר, זה נהנה וזה חסר!

לא צריכא, בחצר דלא קיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר, מאי? מצי אמר ליה מאי חסרתך, או דלמא מצי אמר הא איתהנית?

א"ל: מתניתין היא.

הי מתניתין?

א"ל: לכי תשמש לי.

שקל סודריה כרך ליה. א"ל: אם נהנית - משלמת מה שנהנית.

אמר רבא: כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמריה סייעיה! דאע"ג דלא דמי למתניתין קבלה מיניה,

האי זה נהנה וזה חסר, והאי זה נהנה זה לא חסר הוא.

ורמי בר חמא? סתם פירות ברשות הרבים אפקורי מפקר להו.

2. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף כז עמוד ב

שלח ליה רב חסדא לר"נ, הרי אמרו: לרכובה - שלש, ולבעיטה - חמש, ולסנוקרת - שלש עשרה, לפנדא דמרא ולקופינא דמרא מאי?

שלח ליה: חסדא, חסדא, קנסא קא מגבית בבבל? אימא לי גופא דעובדא היכי הוה?

שלח ליה, דהווא גרגותא דבי תרי דכל יומא הוה דלי חד מנייהו, אתא חד קא דלי ביומא דלא דיליה, א"ל: יומא דידי הוה! לא אשגח ביה, שקל פנדא דמרא מחייה.

א"ל: מאה פנדי בפנדא למחיה, אפילו למ"ד לא עביד איניש דינא לנפשיה, במקום פסידא עביד איניש דינא לנפשיה.

3. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף לט עמוד ב

מרי בר איסק אתא ליה אחא מבי חזאי. אמר ליה: פלוג לי! - אמר ליה: לא ידענא לך.

אתא לקמיה דרב חסדא. אמר ליה: שפיר קאמר לך, שנאמר 'ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרוהו' - מלמד שיצא בלא חתימת זקן ובא בחתימת זקן.

- אמר ליה: זיל אייתי סהדי דאחיה את.

- אמר ליה: אית לי סהדי, ודחלי מיניה, דגברא אלימא הוא.
- אמר ליה לדידיה: זיל אנת אייתי סהדי דלאו אחוך הוא.
- אמר ליה: דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה!
- אמר ליה: הכי דיינינא לך ולכל אלימי דחברך.
- אמר ליה: סוף סוף אתו סהדי ולא מסהדי!
- אמר ליה: תרתי לא עבדי.
- לסוף אתו סהדי דאחוח הוא.
- אמר ליה: לפלוג לי נמי מפרדיסי ובוסתני דשתל.
- אמר ליה: שפיר קאמר לך, דתנן: הניח בנים גדולים וקטנים, והשביחו גדולים את הנכסים - השביחו לאמצע, וכן אמר רבה: השביחו לאמצע.
- אמר ליה אביי: מי דמי? - התם גדולים גבי קטנים ידעי וקא מחלי, הכא - מי ידע דליחיל.
- אגלגל מלתא ומטא לקמיה דרבי אמי. אמר להו: גדולה מזו אמרו: שמין להם כאריס, השתא דידיה לא יהבינן ליה! אהדרוהו הא לקמיה דרב חסדא.
- אמר להו: מי דמי? התם - ברשות נחית, הכא - לאו ברשות נחית. ועוד: קטן הוא, ואין מורידין קרוב לנכסי קטן. אהדרוהו לקמיה דרבי אמי, אמר להו: לא סיימוה קמי דקטן הוא.

4. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף לג עמוד א

- קריביה דרב אידי בר אבין שכיב ושבק דיקלא,
- רב אידי בר אבין אמר: אנא קריבנא טפי, וההוא גברא אמר: אנא קריבנא טפי,
- לסוף אודי ליה דאיהו קריב טפי, אוקמה רב חסדא בידיה.
- א"ל: ליהדר לי פירי דאכל מההוא יומא עד השתא,
- אמר: זה הוא שאומרים עליו אדם גדול הוא? אמאן קא סמיך מר? אהאי, הא קאמר: דאנא מקרבנא טפי.
- אביי ורבא לא סבירא להו הא דרב חסדא, כיון דאודי - אודי.

5. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף נב עמוד א

- אמר ריש לקיש משום ר' ינאי: המוכר עדר לחבירו, כיון שמסר לו משכוכית - קנה.
- מאי משכוכית? הכא תרגמו: קרקשתא, ר' יעקב אומר: עיזא דאזלא בריש עדרא;
- כדרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא: כד רגז רעיא על ענא, עביד לנגדא סמותא.